

109. *Caus.* (धुक्षयति-ने)
 WITH सम्- to kindle, to excite, निर्वाणभूयिष्ठमथास्य वीर्यं सं-
 धुक्षयतीव वपुणेन K. S. 111. 52.
 धृत a. (f. ता) 1 Abandoned;
 2 shaken.

धुनी (नि) f. A river, कतमया
 पुराणां संहर्तुः सुरधुनि कपर्दोऽधि-
 रुहे G. L. 22. COMP.—नाथ
 m. the ocean.

धुर f. (nom. sing. धूः) 1 A
 yoke, अत्रस्तुभिर्धुक्धुरं तुरैः R.
 XIV. 47; 2 that part of it
 which rests on the shoulder;
 3 the pin at both ends of
 an axle for fastening the
 nave of the wheel; 4 the
 pole of a carriage; 5 a load,
 a burden (lit. and fig.), ते-
 न भूर्जगतो गुर्धो सचिवेषु निष्किपे
 R. I. 34, v. 66, K. S. VI.
 30; 6 the highest place,
 the front, the top, अपांसुलानां
 धुरि कीर्तनीया R. II. 2, स्थयाः
 पितेव धुरि पुत्रिणाम् I. 91, धुरि
 स्थिता त्वं पतिदेवतानाम् xiv. 74.
 COMP. धूर्गत a. 1 standing
 on the pole of a chariot; 2
 standing at the head, fore-
 most. धूर्जटि m. an epithet of
 Ś'ira. धूषर, धुरंधर I a. 1
 bearing the yoke; 2 fit to
 be harnessed; 3 laden with
 important duties; 4 chief,
 foremost, pre-eminent, e. g.
 धुरंधरः पुण्यकदम्बतापसः; II m. 1
 a beast of burden; 2 a man
 of business; 3 a chief, a
 leader. धूर्वह I a. 1 carrying
 a burden; 2 managing af-
 fairs; II m. a beast of bur-
 den.

धुरा f. A burden, a load.

धुरीण (f. पा) } I a. 1 Able
 धुरीय (f. या) } to bear a
 burden; 2 charged with im-
 portant duties. II m. 1 A
 beast of burden; 2 a man
 of business; 3 a chief, a
 leader.

धुर्य I a. (f. र्या) 1 Able to
 bear a burden; 2 able to dis-
 charge important duties; 3
 standing at the head, fore-
 most. II m. 1 A beast of
 burden; 2 a horse or bullock
 yoked to a carriage, अथ यं-
 तारमादिश्य धुर्यान् विश्रामयेति सः
 R. I. 54, M. IV. 67, K. S.
 VI. 76; 3 a leader, a chief,
 न हि सति कुलधुर्ये सूर्यवंश्या गृहाय
 R. VII. 71; 4 one who car-
 ries a burden, R. v. 66.

धुस्तु (स्तूर) m. Name of a
 plant, (the same as धन्तूर).
 धू vt. 1. U, 5. U, 6. P, 9. U, 10. U

(pp. धृत or धून; pres. धवति-
 ते; धुनोति, धुनुते; धुवति; धुनाति,
 धुनीते; धूनयति-ने) 1 To shake,
 to agitate, to cause to trem-
 ble, धुवन् मुहुः प्रोतघने विषाणे
 K. S. VII. 49, धुवन् कल्पद्रुम-
 किसलयानि Megh. I. 62, Bt. v.
 101, Am. S. 58; 2 to excite,
 to kindle, भ्रमति पवनधृतः
 सर्वतोऽभिवर्नान्ते Rt. I. 26; 3
 to shake off, to remove, लजम-
 पि शिरस्यंधः क्षिप्तां धुनोत्याहिं कं-
 कया Sak. VII.; 4 to treat
 roughly, to hurt, आरोहति ज्ञ-
 नैः पश्चाद्भुञ्जन्तमपि पार्थिवम् Panch.
 I. WITH अव- 1 to disre-
 gard, to treat with contempt
 or disrespect, अवधृतपणियाताः
 पश्चात्संतप्यमानमनसोऽपि Vikr.
 III., K. S. III. 8; 2 to
 remove, to shake off, सुर-
 वधूरक्षतभयाः शरैः R. IX. 19,
 or आलिगन् योऽवधृतस्त्रिपुरयुवति-
 भिः Am. S. 2 (where the
 word is used in both the
 senses); 3 to shake, to move,
 to cause to tremble, लीलावध-
 नैः... चामरैः Megh. I. 35, R.
 VII. 43. उद- 1 to shake up,
 to throw up, to raise, to
 move up, रजःकणैः सुतोदतैः R.
 I. 85, IX. 50, Kir. v. 39; 2
 to shake off, to throw off,
 उदूनतापाः Megh. I. 55; 3

to disturb, to excite. निस्- 1
 to shake off, to remove, to
 expel, ज्ञाननिधृतकल्मषाः Bg.
 v. 16, R. XII. 57; 2 to dis-
 regard, to treat with con-
 tempt. वि- 1 to shake, to cause
 to tremble, नलिनीं निधुवन्
 Rt. III. 10, VI. 29; 2 to
 treat with disrespect; 3 to
 shake off. (The *Kavirahasya*
 illustrates the several con-
 jugations of धू (and धु) in
 the following stanza:—धुनो-
 ति चंपकवनानि धुनोत्यशोकं धृतं
 धुनाति धुवति स्फुटितातिमुकम् ।
 वायुर्विधूनयति चंपकपुष्परेणुं य-
 त्कानने धवति चंदनमंजरीम्)

धू f. Shaking, trembling.

धृत a. (f. ता) 1 Shaken; 2
 shaken off, removed; 3 dis-
 regarded, treated with con-
 tempt; 4 guessed, (pp. of
 धू q. v.). COMP.—पाप a.
 who has shaken off his sins.
 धूति f. Shaking, moving.

धून a. (f. ना) Shaken, agi-
 tated.

धुनि f. Shaking, agitating.

धूप I vt. or vi. 1. P (pp. धूपा-
 यित; pres. धूपयति) 1 To
 heat; 2 to be heated. II vt.
 or vi. 10. U (pres. धूपयति-ने)
 1 To fumigate, to perfume,
 to make fragrant; 2 to shine.

धूप m. 1 Incense, frank-
 incense, any fragrant sub-
 stance; 2 the vapour pro-
 ceeding from any fragrant
 substance, धूपैर्जालविनिःसृतेर्वल-
 भयः संदिग्धपारावताः Vikr. III.,
 K. S. VII. 14, R. XVI. 50,
 Megh. I. 32; 3 a fragrant
 powder. COMP.—अगुरु n. a
 kind of agallochum.—अंगु,
 वृक्ष m. the *sarala* tree.—अहं
 n. a black kind of agallo-
 chum.—पात्र n. a vessel for in-
 cense.—वास m. perfuming,
 fumigation.